

**Z rozhovoru
s Ivanom Dragičevićom
27. júna 2002 v Medžugorí**

Boli to veľkolepé dni, najmä tie štyri predošlé dni. Vo mne osobne prebúdza ten výročný deň emócie zakaždým – len čo sa blíži. Tieto emócie ma vracajú naspäť na začiatok, ako to všetko bolo a ako sa to všetko rýchlo odohrávalo. Na tieto dni som sa pripravoval osobnou modlitbou, aby sa

stretnutie s Matkou Božou začalo čo najlepšie. Každé stretnutie s Matkou Božou prináša nový pocit, nový zážitok. Stretnutie, ktoré sme mali 24. júna 2002, nemožno opísať. Matka Božia nás doň uviedla vlastnými slovami a privedla nazad k začiatkom zjavení. Čo môže byť presvedčivejšie, silnejšie a úchvatnejšie ako vtedajšie zjavenie? Niekedy som po tieto dni nad tým rozmýšľal – ako to bolo, keď som bol ešte 16-ročný mládenec a medžugorské zjavenia sa práve začínali. Keď sa teraz nad tým všetkým zamýšľam, znovu si uvedomujem, že sa mi o tom nikdy ani len nesnívalo, žeby sa všetko toto mohlo stať. Nikdy som nič také o Matke Božej nepočul, o zjaveniach, o Lurdoch, o Fatime, a predsa som to aj ja zažil.

Za celý ten čas prišlo veľmi veľa pútnikov do Medžugoria. A keď sa zamýšľam nad všetkými tými prúdmi ľu-

dí, čo prišli a ešte stále prichádzajú – pokiaľ viem, doteraz ich bolo 23 miliónov, tak si myslím – a už som to doteraz veľakrát povedal – že to je vlastne to najväčšie znamenie zjavení. Práve táto duchovná obnova sveta a ľudstva, ktoré sa vydalo na cestu obrátenia. Keď vravím duchovná obnova, mám na mysli všetkých tých ľudí, ktorí sem prichádzajú, lebo majú hlad po pravde. To znamená, že všetci, ktorí sem prichádzajú, prichádzajú kvôli svojim potrebám a túžbam. Keď sa vrátia domov, budú skutočne misionármi Matky Božej a budú roznášať posolstvá Matky Božej do domov a do sveta. Mnohí muži a ženy sa spoločne modliavajú, chodievajú na spoveď a na svätú omšu. To je veľké znamenie. A aké väčšie znamenie by ešte mohlo byť? To je ovocie, dobré ovocie, ktoré rastie práve prostredníctvom Matky Božej

a zážitkov tu v Medžugorí. Každý pútnik, ktorý sem prichádza, pocítil volanie, pocítil, že ho Boh volá, to možno naozaj povedať. A keď sem príde, myslím, že potom dostane odpoveď na mnohé otázky a že nájde to, čo hľadal.

Matka Božia bola po tieto dni veselá. Keď je Matka Božia veselá, je to pre mňa veľké znamenie, je to harmónia plná radosti a pokoja. O túto radosť by som sa vždy chcel podeliť so svojou rodinou, no v týchto dňoch nebola moja rodina so mnou. Tak som sa tento rok o túto radosť podelil s Matkou Božou. Keď mi potom Matka Božia osobne dá ešte aj niekoľko pokynov, dodáva mi to ešte viac sily, aby som urobil, čo odo mňa chce. Povie mi iba maličkosť, posolstvo, ktoré ma povzbudí a podnecuje urobiť ešte viac, a potvrdzuje mi, že to, čo robím, je dobré. Či je dačo väčšieho než vedieť, že to, čo

robíme, je dobré a že je to niečo veľké? Avšak práve o túto radosť sa nemôžem podeliť s nikým iným než s Matkou Božou. Ona nás nikdy nekarhá a nekritizuje. Ona je Matka, ktorá dáva rady, ktorá vychováva a ktorá sama hľadá pre mňa východisko z toho, čo nie je dobré a čo treba odstrániť.

Ako som už často opakoval – mám pocit, ani čo by som mal v hlave akýsi filter, senzor, ktorý ju od zjavenia po zjavenie skúma a ktorý ma povzbudzuje, aby som sa sám skúmal – či všetko, čo robím, je dobré, a či bude večer Matka Božia s tým spokojná. Uvedomujem si, že človek má aj slabiny, chvíle krízy, keď občas padne, lebo je bytosť nedokonalá. No dôležité je, aby som sa vždy usiloval pri všetkom, čo robím, robiť to, čo si Matka Božia žiada a želá.

Napokon by som chcel vyzvať všetkých tých, ktorých Matka Božia tiež pozýva, aby sme sa usilovali prežívať svoj život čo možno najlepšie. Lebo doba, v ktorej žijeme, je skutočne ťažká. Krízy vidíme na každom kroku: krízu rodiny, krízu mládeže, krízu morálky... Ak sa domnievame, že môžeme do budúcnosti kráčať bez Boha, tak musím povedať, že sme odsúdení na zánik.

Matka Božia by nás v tomto 21. storočí chcela priviesť k svojmu Synovi. Toto je budúcnosť s Ježišom: s ním začať kráčať týmto životom a dať sa pod jeho ochranu. A určite len tak bude naša budúcnosť krásna. To všetko môžeme uskutočniť práve životom podľa posolstiev Matky Božej, ktoré nám neustále ponúka.

(Modlitbová akcia Medžugorie – Viedeň)

KAŽDOROČNÉ ZJAVENIE MATKY BOŽEJ VIZIONÁRKE IVANKE

Vizionárka Ivanka Ivankovičová-Elezová mala 25. júna 2002 svoje pravidelné každoročné zjavenie. Matka Božia sa zjavuje vizionárom – Vicke, Márii a Ivanovi – každodenne; no Ivanke a Jakovovi iba raz do roka a vizionárke Miriane popri každoročnom zjavení aj každého druhého dňa v mesiaci.

Pri jej poslednom každodennom zjavení 7. mája 1985 zverila Matka Božia Ivanke posledné, desiate tajomstvo a oznámila jej, že bude mať po celý život zjavenia raz do roka, a to vo výročných dňoch zjavení. Tak to bolo aj tohto roku. Zjavenie, ktoré trvalo šesť minút, mala Ivanka vo svojom rodinnom dome. Počas zjavenia bola prítomná iba najbližšia rodina, jej manžel a tri deti. Matka Božia dala toto posolstvo:

***„Milé deti, nechajte v modlitbe.
Modlite sa za pokoj, pokoj, pokoj.“***

Matka Božia povedala Ivanke niektoré nové podrobnosti zo svojho života. Dala nám svoje materinské požehnanie. Matka Božia vyzerala veselá.

PÚŤ DO MEDŽUGORIA – HĽADANIE ZMYSLU

Viac než 21 rokov putujú ľudia do Medžugoria. Už tam boli milióny. Čo týchto ľudí tam očakáva?

Táto otázka vyvoláva najprv otázku zmyslu púte vôbec. Púť nás chce vytrhnúť zo zvyčajného a každodenného kolobehu, aby sme sa mohli venovať Bohu so zvýšenou pozornosťou, niečo od neho prosiť, za niečo sa mu poďakovať alebo jednoducho sa mu priblížiť. Už nedeľná účasť na bohoslužbách je týmto obrátením sa k Bohu. Už od dôb raného kresťanstva putujú veriaci, a to aj na vzdialené miesta, pretože sú im obzvlášť sväté. Svätá zem ako Ježišovo pôsobisko, Rím so svojimi hrobmi apoštolov a ako centrum Cirkvi, miesta mimoriadnych vylisťaní modlitieb sú už oddávna vyhľadávané pútné miesta, mariánske pútné miesta väčšinou pripomínajú zjavenia Matky Božej. Sem patrí aj Medžugorie.

Keď sa pýtame na zvláštny zmysel púte do Medžugoria, nachádzame prekvapujúce odpovede v medžugorských posolstvách: máme nájsť radosť, máme sa ponoriť do modlitby, ponúka sa nám zakúsenie Boha, upozorňuje sa na

cieľ nášho života a ponúka pomoc, ako ho dosiahnuť.

Nespočetné množstvo ľudí zakúsilo, že je to skutočne tak, a dosvedčujú to. Čo tu budeme hovoriť o zvláštnom zmysle púte do Medžugoria v štyroch bodoch, mohlo by sa vyvodiť z celkovej analýzy posolstiev, avšak možno to objasniť aj zo štyroch vybraných posolstiev, ktoré vyslovene hovoria o zmysle medžugorských udalostí:

1. Na Vianoce 1996 Matka Božia povedala: „Neželám si, aby váš život bol smutný, ale aby sa v radosť naplnil pre večnosť podľa evanjelia. Iba tak bude mať váš život zmysel.“ V tomto posolstve ide o radosť. O radosť hovoria aj ďalšie posolstvá, napríklad: „Pochopte veľkosť daru, ktorý vám Boh dáva mojím prostredníctvom, aby som vás chránila svojím plášťom a viedla k radosť životu“ (25.

3. 1990). Sme stvorení pre radosť, a nie pre smútok, skrze Medžugorie máme nájsť radosť. Opakovane sa dajú charakterizovať posolstvá Matky Božej ako naliehavá výzva na prežívanie evanjelia. Evanjelium znamená radostnú zvesť, radostné posolstvo. Posolstvá stále zdôrazňujú, že modlitba je prameňom radosti. Čím viac sa obraciame k Bohu, teda modlíme sa, tým hlbšiu radosť zakúsime. V jednom posolstve hovorí Mária o výzve, ale aj o pozvaní k modlitbe: „Dnes vás vyzývam, aby ste odpovedali na moje pozvanie k modlitbe“ (25. 7. 1997). Až dvojnásobný apel podčiarkuje nevyhnutnosť modlitby, „objavíte zmysel svojho života“ a nájdete radosť, „bez ktorej nemôžete žiť“ (25. 7. 1997).

2. Posolstvo z 25. apríla 1997 sa začína slovami: „Dnes vás pozývam, aby ste spojili svoj život s Bohom Stvoriteľom, iba tak bude mať váš život zmysel a pochopíte, že Boh je láska.“

Jadrom tohto posolstva je výrok, že Boh je láska. Keď to pochopíme, dostane náš život zmysel a smer. Mnohí ľudia stroskotali, lebo si mysleli, že ich nik nemiluje. Nevideli zmysel života. V Bohu nájdú všetci ľudia odpoveď na neutíchajúcu túžbu po láske a na najhlbšiu otázku zmyslu svojho života. Posolstvo sa končí prislúbením: „Boh sa dáva tomu, kto ho hľadá.“ Musíme sa snažiť, aby sme spojene s Bohom nielen vyhľadávali, ale aj udržiavali, aby sme odpovedali na jeho lásku vernosťou v modlitbe a v plnení jediného prikázania, ktoré nám dal Kristus,

prikázania lásky k Bohu nadovšetko a k blížnemu ako k sebe samému (porov. 25. 5. 1986).

3. Už spomínané posolstvo z 25. júla 1997 obsahuje súhrn učenia o modlitbe, keď hovorí: „Chcem vás viesť k modlitbe srdcom. Iba tak pochopíte, že váš život je prázdny bez modlitby. Zmysel svojho života objavíte, keď objavíte v modlitbe Boha.“

Ľudia bez spojenia s Bohom, čiže bez modlitby sa často cítia prázdni a úbohí, hoci podľa súčasného hovorového výrazu „majú všetko“. Avšak chyba im to rozhodujúce v ich živote. V modlitbe môžeme a dokážeme Boha naozaj brať vážne. V nej „spoznáte najväčšiu radosť a východisko z každej situácie, ktorá je bezvýchodisková“ (28. 3. 1985). Aby sme to mohli zakúsiť, musíme sa obrátiť s dôverou a vierou k Bohu. Kto si myslí, že je to možné bez pevnej viery, nech si spomenie na otca, ktorý v evanjeliu prosí za svojho syna. Keď Ježiš od neho žiada vieru, zvolá otec: „Verím. Pomôž mojej nevere“ (Mk 9, 24). Kto túži po viere a vyprosuje ju, ten ju aj nájde. Výzva k modlitbe a výchova k nej nachádza v posolstvách najväčší priestor, až po prislúbenie: „Pozývam vás k modlitbe, lebo v modlitbe sa stretáte s Bohom“ (25. 11. 1988) a „Chcem vás naučiť modliť sa srdcom. V modlitbe srdcom sa stretnete s Bohom“ (25. 10. 1989).

4. A konečne v posolstve z 25. apríla 2000 sa hovorí: „Rozhodnite sa každý deň zasvätiť čas Bohu a modlitbe, až kým sa vám modlitba nestane ra-

dostným stretnutím s Bohom. Len tak bude mať váš život zmysel a budete s radosťou rozmýšľať o večnom živote.“

Stretnutie s Bohom sa znovu označuje ako najhlbší zmysel života. Ako sa to uskutočňuje, je vždy pre nás prekvapením. Môže sa to uskutočniť rozličným spôsobom, napríklad v hlbokkej radosťi pri modlitbe alebo v novom oblažujúcom pochopení Písma, pri ktorom nachádzame odpovede na tiesnivé životné otázky. Na záver sa v posolstve hovorí: „Budete s radosťou rozmýšľať o večnom živote.“ K tomu sa vyjadruje aj ďalšie posolstvo: „Nezabúdajte, že tu na zemi ste na ceste do večnosti... Preto využite tento čas a modlite sa, modlite sa, modlite sa“ (25. 7. 2000).

Viac než 21 rokov putujú ľudia do Medžugoria. Ako každá púť aj táto má pútnikov priviesť k radosnému návratu k Bohu. Nie každý má možnosť takto putovať, nie zovšadiaľ sa ponúka táto možnosť, ani v každom čase. Rozhodujúca pre medžugorské putovanie nie je návšteva miesta, ale načúvanie posolstvu Matky Božej, ponorenie sa do neho, prenos jej výziev do všedného života. Takúto cestu môžeme nazvať „vnútorná púť“. Aj prostredníctvom takejto púte nájdem radosť, ktorú nám pripravuje Boh, spoznáme, že modlitba srdcom vedie k radosťnému stretnutiu s Bohom už v tomto živote a nakoniec i vo večnosti. K tomu nás vedie ruka Matky Božej. Jej posolstvá sa obsahovo stále opakujú: ako dobrá Matka, ktorá svojim deťom stále pripomína, na čom jej záleží.

Viedeň 6. júla 2002 Dr. Kurt Knotzinger

Medžugorie v obrazoch

Od 24. júna 1981 sa zjavuje v Medžugorí Matka Božia. Malým vizionárom sa predstavila ako Kráľovná pokoja. Milióny pútnikov z celého sveta navštívili toto nové miesto milostí. Veľký počet ľudí dosvedčil duševné a telesné uzdravenia.

Vznikli nespočetné modlitbové skupiny po celom svete, ktoré sa pokúšajú prežívať poslanstvá. Pociťujeme Božiu prítomnosť a starostlivé vedenie Matky Božej. V dnešnom uponáhľanom čase nám chce dať nový smer, ktorým nás vedie ku skutočnému jadrú nášho života. Takmer v každom poslanstve nás volá a vyzýva k modlitbe.

My z Mariánskeho centra Medžugorie v spolupráci s Modlitbovou akciou Viedeň sa už roky pokúšame sprevádzať jav Medžugorie, pričom každé tri mesiace uverejňujeme v slovenčine štvrťročník o aktuálnych udalostiach. Teraz vám ponúkame obrázkovú knihu o Medžugorí.

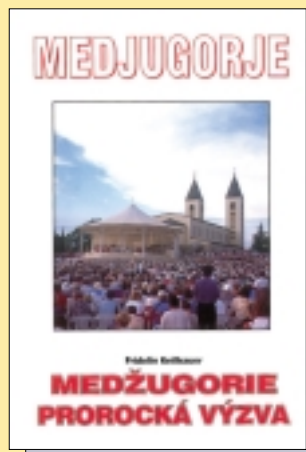
Uvedomujeme si, že hlbokú duchovnú atmosféru Medžugoria nemožno zachytiť na obrázkoch, avšak aj napriek tomu sprostredkovávajú silný dojem miesta, na ktorom sa už udialo tak veľa pekného a hlbokého.

Knižka vo veľkom formáte na kriedovom papieri na 190 stranách ponúka farebný obraz Medžugoria. Nech je táto obrázková knižka ďalším podnetom pre všetkých, čo sa snažia kráčať po ceste, ktorú nám Matka Božia už roky vo svojich poslanstvách ukazuje, po ceste modlitby a obrátenia.

Výrobné náklady knihy sú 480,- Sk.

F. Keilhauer: Medžugorie – prorocká výzva

„Keby sa ma niekto opýtal, kde možno zažiť vyliatie Ducha Svätého, bez váhania by som odpovedal – v Medžugorí. Kto by chcel zažiť pravé Turíce, nech príde k Matke Božej, aby sa s ňou modlil – tak ako v hornej sále večeradla po večeri. Áno, ako vo večeradle možno tu v zhromaždení zažiť vyliatie Ducha Svätého. Tu môžeme zažiť, ako Duch Svätý obnovuje ľudí, ako ich napíňa. Vytvára Cirkev, ako by bola vizionárkou, ktorá sa rozpráva s Bohom, ktorá je v kontakte s nebom. Cirkev, ktorá kráča k nebu, hovorí nebeskou rečou, rečou milosti.“

Knihu si možno objednať telefonicky na tel. číslo našej odkazovej služby **02-52927210** alebo písomne na adrese: **Mariánske centrum Medžugorie** Františkánska 2 811 01 Bratislava 1

Výrobné náklady knihy F. Keilhauera: Medžugorie – prorocká výzva sú 94,- Sk

Učeníci na Otcovu počesť

Z rozhovoru s pátrom Eugeniom 25. júna 2002 v Medžugorí

Volám sa Eugenio Maria Ia Barbera Pirovano, narodil som sa v Taliansku. Som kňazom apoštolského spoločenstva v Taliansku a pracujem v Brazílii. Bol som členom Kongregácie pre evanjelizáciu národov.

Do Brazílie som prišiel 25. januára 1979. V roku 1984 som dostal od svojho predstaveného povolenie ísť študovať na Gregorianum do Ríma, aby som si doplnil štúdium mišiológie. Predtým, než ma tam poslali, bol som farárom v Sao Paole.

Keď som prišiel do Ríma, odsúdil ma jeden z mojich bratov za istý priestupok, ktorého som sa nedopustil. Cítil som sa zranený, a začiatkom decembra 1987 mi volali z Milána, že môj otec ťažko ochorel a že má teraz rakovinu kostí. Tak som prerušil štúdium a išiel som k svojmu otcovi, aby som mu pomohol a bol trochu pri ňom. Vtedy sa stalo čosi aj s mojím bratom, ktorý pracoval v istej firme. Obvinili ho, že ukradol veľa peňazí. Vôbec to nebola pravda, a on skončil nevinne vo väzení. To všetko neprešlo bez následkov popri mne, a povedal som si: mňa odsúdili neprávom moji predstavení, môj otec zomrel na rakovinu, môj brat je nevinný vo väzení... Vtedy som pomýšľal na to, že sa zrieknem kňazskej služby. Odišiel som vtedy

do jedného domu našej rodiny v blízkosti Janova a utiahol som sa do samoty. V máji 1988 ma istý rodinný priateľ, ktorý organizoval púte do Medžugoria, pozval, aby som išiel s ním. No ja som odmietol, lebo som vôbec neveril, že sa tam Matka Božia zjavuje, a najmä preto, lebo to bol komunistický štát. Potom ma navštívili iní dvaja priatelia, ktorí sa dozvedeli o celej mojej situácii, aj o tom, že som sa zdráhal ísť do Medžugoria. Pri druhom rozhovore ma potom konečne presvedčili, aby som spolu s nimi podnikol cestu do Medžugoria. Tak som sa teda dal s nimi na cestu, ale pod podmienkou, aby odo mňa ako od kňaza nič neočakávali. Dorazili sme do Medžugoria popoludní a oni sa hneď dozvedeli, že Ivanka má zjavenie pri modrom kríži.